

תת"ע 14855/06/21 - כראם עאמר נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 14855-06-21 מדינת ישראל נ' עאמר
תיק חיצוני: 10156633421

מספר בקשה: 2

כבוד השופטת עידית פלד	בפני
כראם עאמר	מבקש
מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה	נגד
	משיבה

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 26.7.21, ונדון לקנס המקורי הקבוע בצדה של העבירה בגינה נשפט.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה.

היה מקום לדחות את הבקשה על סף מן הטעם שהוגשה באיחור ניכר. המועד להגשת הבקשה הינו בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי 30 ימים מיום קבלת גזר הדין; ובענייננו, בתיק בית המשפט הופקד יפוי כח ביום 8.2.22, ועל פי נט המשפט ב"כ המבקש צפה בפסק הדין ביום 8.2.22, והבקשה לביטול פסק דין הוגשה ביום 30.8.22 למעלה מ-6 חודשים ממועד הידיעה אודות פסק הדין, - שיהיו שלא הוסבר ושיש בו כדי לבסס דחייתה של הבקשה.

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון, בענייננו, כפי שעולה מפרוטוקול הדיון בו נשפט המבקש בהיעדרו ומן המסמך שצורף לתשובה, הזמנה למשפט נשלחה למבקש בדואר רשום האוחז את המספר הסידורי שמופיע במסמכים, לכתובתו, דבר המהווה

אסמכתא למשלוחה. המבקש אינו טוען כי זוהי אינה כתובתו הרשומה; ועל פי תדפיס מעקב משלוחים שצורף לתגובת המשיבה, פריט הדואר לא נדרש בידי הנמען והוחזר לשולח ביום 20.6.21. מבלי להביע עמדה אם מסמך תדפיס המידע מהדואר מהווה ראיה למסירה לנמען, הרי שנקבע, כי "חזקת המסירה קמה חמישה עשר ימים מיום שנשלחה ההודעה בדואר רשום למען הרשום ואין צורך להוכיח מסירה (ראו גם: רע"פ 106/15 קריב נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (20.1.2015))." (רע"פ 6153/20 **אריאל טורג'מן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.09.2020) בפסקה 5); וראו גם רע"פ 1321/21 **אבי אשכנזי נ' מדינת ישראל** (נבו 01.03.2021) בפסקה 4; עפ"ת (מחוזי באר שבע) 39738-07-20 **טורדגמן נ' מדינת ישראל**, 29.7.20; ועפ"ת (מחוזי חיפה) 71209-12-19 **ח'אלד נ' מדינת ישראל**, 27.2.20, פסקה 13. והמבקש לא הרים את הנטל שעובר לפתחו בהתאם לתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי להוכיח כי לא קיבל את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלה; ולמעט טענה כללית בעלמא כי לא התקבל אצל המבקש זימון למשפט, המבקש לא טען כל טענה לגופו של עניין, בגיבוי אסמכתאות, אשר יאששו את טענותיו בדבר העדר המצאה כדין; והמבקש אף לא פנה לסניף הדואר בניסיון לברר את הטעון בירור ולגבות טענותיו בראיות. בנסיבות המתוארות בבקשה, אני סבורה כי המבקש לא עמד בנטל הנדרש לסתור את חזקת המסירה. וראו גם רע"פ 225/21 **אלקאר דביר בע"מ נ' מדינת ישראל** (נבו 11.02.2021).

"משמעות קבלת עמדת המבקש היא ביטול בפועל של "חזקת המסירה" כל אימת שבעל דין מצהיר - בלי תמיכה ראייתית נוספת - כי החזקה לא התקיימה בעניינו." (רע"פ 1711/20 **סני חורי נ' מדינת ישראל** (נבו 08.03.2020)).

לפיכך, המבקש לא עמד בנטל ההוכחה המוטל על כתפיו, וניתן היה לדון אותו בהיעדרו.

אשר לתנאי השני, אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שהמבקש לא הצביע על שיקולים הנתמכים בתשתית ראייתית כלשהי שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כנדרש על פי הפסיקה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין; ועל פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בעלמא בכדי להקים חשש לעיוות דין (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)).

"המערער הסתפק בטענה כוללנית לפיה רצה להשמיע את גרסתו בפני בית המשפט אולם לא פירט דבר מעבר לכך. בנסיבות אלו, לא ניתן לומר כי הרים את הנטל המוטל על בעל דין המבקש את ביטולו של פסק דין." (רע"פ 1711/20 **סני חורי נ' מדינת ישראל** (נבו 08.03.2020)).

גם העונש שהושת על המבקש (קנס המקור) הינו סביר, ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין.

לפיכך, הבקשה נדחת, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, י"ב תשרי תשפ"ג, 07 אוקטובר 2022, בהעדר
הצדדים.